

**DELEGACIÓ DE PASTORAL FAMILIAR
BISBAT DE GIRONA
NOVA EVANGELITZACIÓ
4.2
EL BON SAMARITÀ**

PARÀBOLA DEL BON SAMARITÀ
CONTEX
QUIN ÉS EL MEU JERICÒ?

Un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta:

Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?

Jesús li digué: Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?

Ell va respondre: Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.

Jesús li digué: Has respost bé: fes això i viuràs.

Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús:

I qui són els altres que haig d'estimar?

*Jesús va contestar dient: Un home baixava de Jerusalem a Jericó **(Ciutat de Jericó)***

*i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda. **(Casta sacerdotal i levítica en temps de Jesús.)***

*Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. **(Qui eren els samaritans en temps de Jesús.)***

S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el duqué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?

Ell respongué: El qui el va tractar amb amor.

Llavors Jesús li digué: Ves, i tu fes igual.

2. CONTEMPLA I MIRO

Miro cada escena, miro cada personatge, evitant raona. Per tal de no quedar-me en un raonament mental, deixo que ressoni dins meu cada frases, cada acció i m'interpel·lin. Em deixo sentir el que se'm remou dintre. Em fico en cada escena, i m'identifico amb el que diu i amb com reacciona cada personatge.

3. PERSONIFICO I ESCRIC EL QUE SENTO (NO EL QUE PENSO)

1. *Durant el mes, medito el que sento. Contemplo i miro. Prego.*
2. *Em fico a la pell de cada un dels personatges. M'identifico amb cada una de les diferents actituds i comportament.*
3. *Em deixo ressonar i sentir què se'm remou i de què m'adono. Què sento amb com reacciona cada personatge.*
4. *Experimento un sol punt, concret, pràctic, deixo que em canviï la vida per bé.*
5. *Ho escric, ho porto a la sessió i comparteixo què he experimentat.*

DIÀLEG ENTRE JESÚS I EL MESTRE DE LA LLEI

El mestre de la Llei: el teòric cregut	Jesús, el servent de Déu, que viu la Paraula
<i>La intenció del Mestre de la Llei: Es va aixecar per posar a prova Jesús.</i>	<i>La intenció de Jesús: Acull amb compassió, la pregunta:</i>
<i>Pregunta 1: Mestre, què he de fer per a posseir la vida eterna?</i>	<i>Jesús, responent amb una pregunta, el condueix a descobrir la veritat per si sol: Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?</i>
<i>Resposta 1: Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tota la ment, i estima els altres com a tu mateix. (Com a mestre de la Llei, la coneix bé)</i>	<i>Resposta 1: Has respost bé: fes això i viuràs.</i>
<i>Amb ganes de justificar-se: (nivell de consciència de l'ego). Pregunta 2: Qui són els altres que haig d'estimar?</i>	<i>Amb ganes d'ajudar-lo, (nivell de consciència de l'amor.) Resposta 2 La paràbola</i>

Jesús respon amb la paràbola

L'home de camí a...	Els bandolers	El sacerdot	El levita
<i>Un home baixava de Jerusalem a Jericó. Ciutat sovint visitada per Jesús: hi cura el cec, hi sana a Zaqueu...</i>	<i>Va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. El mal present en el nostre món.</i>	<i>Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. L'home religiós atrapat en els "jo sé" de l'ego.</i>	<i>Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda. L'home intel·lectual, l'home d'acció.</i>

El samarità

- Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell,
- el veié i se'n compadí.
- S'hi acostà,
- li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà;
- després el pujà a la seva pròpia cavalcadura,
- el duqué a l'hostal
- i se'n va ocupar.
- L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

Diàleg final entre Jesús i el mestre de la Llei	
El mestre de la Llei: el teòric cregut.	Jesús, el servent de Déu, que viu la Llei.
<p><i>Resposta 2</i> <i>El qui el va tractar amb amor.</i></p>	<p><i>Pregunta 1</i> <i>Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?</i></p>
	<p><i>Resposta 3:</i> <i>Ves, i tu fes igual.</i></p>

ITINERARI CAP EL MEU JERICÓ

El camí de Jerusalem a Jericó és el meu propi itinerari espiritual. És un camí que l'he de fer sol. Ningú el pot fer per mí. En el camí es troben dificultats de tota mena. El cardenal John Henry Newman, beatificat per Benet XVI, és enemic ferotge de tota forma de romanticisme en l'àmbit de la vida espiritual, tant que una de les seves paraules clau en la vida espiritual és **"realisme espiritual"**. Afirmar: ***"Pecant, sofrint, corregint-nos, millorant, avancem cap a la veritat experimentant l'error; aconseguint l'èxit a través del fracàs. No sabem com actuar bé sinó després d'haver actuat malament... Sabem què està bé, no de manera positiva, sinó negativa; no veiem la veritat de sobte per dirigir-nos-hi, sinó que queiem en l'error, l'experimentem i descobrim que no és la veritat... Aquest és el procés a través del qual arribem a l'èxit; caminem d'esquena cap al cel; llancem les nostres fletxes a una diana i creiem que és més hàbil el qui menys errors comet."***

EL MEU CAMÍ ESPIRITUAL

Al llarg del camí espiritual ens assetgen dificultats de tot tipus. Déu les permet per purificar-nos i lliurar-nos de l'ego. Els lladres i bandolers que ens assetgen no és ningú de qui ens rodeja, ni cap conegut amb qui vivim, ni estrany amb qui trobem. És el nostre propi ego, el que sovint ens fa experimentar el fracàs. Ben mirat, l'ego és el company de camí que ens fa experimentar el camí espiritual amb el realisme espiritual, del que parla el cardenal Newman.

Com seria la lectura d'aquest text tant universal aplicat a la meua persona i des d'una clau mística?

El camí cap al meu Jericó és el camí cap a la interioritat per trobar-me amb la Trinitat. ***"Tota la Trinitat reposa en nosaltres... Que sigui la nostra clausura, que la nostra vida transcorri allí, també la meua. Soc Isabel de la Trinitat, és a dir, Isabel que desapareix, que es perd, que es deixa envair per tots Tres."*** (Isabel de la Trinitat)

La baixada cap a la interioritat, pròpiament és **el camí espiritual** que necessito conèixer, perquè Aquell que és l'Amor, m'hi espera per recórrer-lo amb mí. Quan un bon samarità es dona a Déu, Ell el treballa. **Si una ànima es dona sincerament a Déu, Ell la treballa** àudio

L'ego considera lladres, bandolers, sabotejadors, els treballs de Déu a l'ànima. Déu els considera indispensables per apallissar l'ego fins a desmantellar-lo completament. L'ego no té cap interès en fer camí espiritual, perquè sap que suposa el seu desmantellament. La persona

que obre la porta a Jesús quan truca, és el bon samarità que reconeix que aquesta és la missió del camí espiritual: abandonar la falsedat, per viure en la Veritat. Es necessita fe. *“Totes les persones viuen per la fe. L'única variable és en “què” dipositen aquesta fe. Aquesta selecció reflexa un nivell de consciència que, al seu torn, guarda relació amb la percepció, amb els valors, amb la capacitat intrínseca de comprendre i motivar-se a fer camí... El treball interior és un procés d'aprenentatge constant, del qual se'n deriva el gust i la satisfacció mitjançant el descobriment i el desplegament de la visió interna.” (Hawkins: El descubrimiento de la presencia de Dios. pp. 54-57).*

EL MESTRE DE LA LLEI VIST DES DEL MAPA DE LA CONSCIÈNCIA - EL TEÒRIC CREGUT.

Trets que es desprenen de l'actitud del mestre de la Llei:

- La relació amb Jesús és confrontativa.
- Amb la confrontació, aquest “mestre” projecta diversos missatges subliminals: *“Desconfio de tu, Jesús”, “jo sé més que tu”, “conec la llei al detall”, “les respostes que et dono, Jesús, són exactament les que esperes que doni”, “et demostro, Jesús, que conec exactament tota la teoria”, “no m'agraden les teves respostes, Jesús, perquè presuposes que no practico la teoria”, “mai sabràs si t'he fet cas quan em dius: “Ves, i fes tu igual”.*
- És força evident la manifestació del seu ego.
- Forma part de la casta que es considera superior als altres, perquè sap i domina la llei. Els de la casta, mostraven la seva superioritat mitjançant les *filactèries* que es penjaven al cap, amb passatges de la llei.
- L'orgull i la vanitat, menten el mestre en nivells de consciència per sota 200.

Quins trets tinc jo de mestre de la Llei?

- En quins moments ho soc?
- Quan reaccio com ell?
- De quina manera soc com ell?
- Reconec algun dels trets anteriors o semblants, en mi?
- Confio en Jesús?
- Com és la meva relació amb Ell?
- Soc un teòric o visc la teoria?
- La teoria és ment; dur-la a la vida és amor. Quins dels dos tant per cent predomina en la meva relació amb Jesús?

EL LEVITA VIST DES DEL MAPA DE LA CONSCIÈNCIA - L'HOME INTEL.LECTUAL NARCISISTA.

El meu levita és la ment narcisista. L'ego la utilitza per sortir-se amb la seva i mantenir-me en la casa dels miralls. *“La rigidesa de l'ego i la seva resistència a la correcció es basen en l'egoisme narcisista, en l'orgull i en la vanitat. L'ego no únicament és incapaç d'avaluar correctament les situacions falses, sinó que fins i tot arriba a sacrificar voluntàriament la vida per aconseguir els seus propis objectius. Per tant, l'ego és potencialment mortal i prefereix “veure't mort” que admetre que està equivocat. Per això l'ego és una víctima de si mateix.” (Hawkins. Dissolver el ego. pp. 30-31).*

Trets que es desprenen de l'actitud del levita:

- El seu programa fonamental és “jo sé”.
- Aquest és el típic programa de [l'evangeli del narcisista](#).

Quins trets tinc jo de mestre de la Llei?

- Soc prou humil per reconèixer algun tret narcisista en mi?
- Paso de llarg davant dels que menystinc?

EL SACERDOT VIST DES DEL MAPA DE LA CONSCIÈNCIA - L'HOME RELIGIÓS, DELS “JO SÉ”.

El sacerdot és l'home religiós que hi ha en mi. L'home de la religió és aquell que, perquè fa camí espiritual, es creu millor que els altres.

Trets que es desprenen de l'actitud del sacerdot:

- Quin vincle té amb la religió, que no s'atura a ajudar el pobre, el ferit?
- Quina vida espiritual viu, que no li deixa veure el necessitat?
- Com justifica ignorar el necessitat amb la religió en la que diu creure?
- Des de quin nivell de consciència viu el seu camí espiritual?
- Amb quina interioritat es conneta?
- Quina visió té de Déu, en la columna del Mapa de la Consciència?

Quins trets tinc jo del sacerdot?

- Per anar cap al meu Jericó, com deia el mestre Edgard, he d'abandonar les idees antropomòrfiques sobre Déu.
- El camí espiritual comporta una fe radical per poder [participar en la vida de Déu](#).
Aleshores comencem a veure-ho tot com si ho féssim amb els seus ulls.
- La fe permet anar més enllà de la foscor de l'ego.

EL SAMARITÀ VIST DES DEL MAPA DE LA CONSCIÈNCIA – L'HOME DEL DÉU INTERIOR.

També porto un samarità dins meu capaç d'afrontar i superar les dificultats de la vida, amb una fe total en Déu. Sant Tomàs d'Aquino diu que la fe ens apropa al coneixement de Déu.

Quina és l'actitud del bon samarità?

- Arribar prop del malferit, el veu, s'hi acosta i se'n compadeix.**
- No defuig el problema. L'afronta.
- Immediatament actua, no es queda tancat en teories espiritualistes: **li amoreix les ferides, les hi embena.**
- El puja a la seva pròpia cavalcadura, el duu a l'hostal i se n'ocupa,**
- Paga a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i et pagaré les despeses que facis de més.**
- No és un cregut.

No seré jo el mal ferit?

Enfoquem la paràbola a sanar les ferides produïdes per l'ego i a alliberar-nos del patró de conducta.

- Quan temps porto passant de llarg davant les meves ferides, sense cuidant-les? Hawkins afirma que *“estem en aquest vida per evolucionar”*. El patró de conducta no deixa evolucionar. Qui no evoluciona, vol dir que no es dedica a guarir el seu patró de conducta. No pot ser bon samarità dels qui pateixen, mentre no guareix les seves pròpies ferides.
- Prenc consciència del meu patró de conducta i *resolc cada problema des de la solució.*
- Camino cap el meu Jericó a guarir-me i ajudar a guarir als altres. Això és camí espiritual.
- De què m’he de guarir? De tots els posicionaments de l’ego, que m’impedeixen ser amor.

TREBALL PRÀCTIC

QUÈ HE DE SABER PER SER “BON SAMARITÀ”

PRACTICO, EXPERIMENTO, EVOLUCIONO